

פרשת בהעלתך

ח / א-ד

כ"ג

(ב) [בהעלתך. למה נסמכה פרשת המנוחה לפרשת הנשיאים. לפי שכשראה אהרן חנוכה הנשיאים חלשה [אז] דעתו, שלא היה עמהם בחנוכה לא הוא ולא שצטו. אמר לו הקב"ה, חייך, שלך גדולה משלהם שאתה מדליק ומיטיב את הכרות (תנחומא ה:)]

(1) קח את הלויים. קחם ז בדברים (ת"כ מלואים ב) אשר יכס עתו להיות שמים (מקום: ר)

יב / יג-טז

(טו) והעם לא נסע. זה הכבוד חלק לה המקום בשביל שעה אחת שנתעכבה למשה כשהשלך ליאור, שנאמר ותלכז אחותו מרחוק וגו' (שמות כ:ד; ספרי ט; סוטה ט:)

רלב"ג

התועלת הרביעי הוא להודיע שראוי למנהיג לסדר עניניו באופן שכאשר ירצה שיבואו לפניו ראשי העם או העם בכללו, יסבב שירגישו [זה] יחד בעת אחת. כדי שלא תפול קנאה ביניהם אם יקרא קצתם קודם קצת. ושיוכלו להרגיש זה תכף שירצה. וזה אמנם יהיה בכמו אלו הקולות החזקים שישמעום הרחוקים והקרובים בקריאה אחת במספר. ואם היה לו לקרוא פעם קצתם ופעם קצת אחר, יבדיל בין שני הקריאות בדרך שירגישו הנקראים בזה הקול כי הם נקראים. כי בזה מטוב הסדור, מה שלא יעלם. ולזה זכר שהיו תוקעים בחצוצרת אחת כשהיו קוראים הנשיאים ולא היתה שם תרועה. ואולם בקראו כל העם היו תוקעים בשתי חצוצרות [בלא תרועה. ובעת נסעם היו תוקעים בשתי חצוצרות] ומריעים.

זרעים. הלכות שמיטה ויובר פי"ג

יב ולמה לא זכה לוי בנחלת

ארץ ישראל ובביתו עם אחיו מפני שהובדל לעבוד את יי לשרתו ולהורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים שנאמר יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל. לפיכך הובדלו מדרכי העולם לא עורכין מלחמה כשאר ישראל ולא נוחלין ולא זוכין לעצמן בכח גופן. אלא הם חיל השם שנאמר בדרך יי חילו. והוא ברוך הוא זוכה להם שנאמר אני חלקך ונחלתך: יי ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני יי לשרתו ולעובדו לדעה את יי והלך ישר כמו שעשהו האלהים ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם הרי

זה נתקדש קדש קדשים ויהיה יי חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה לו דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים ללויים. הרי דוד ע"ה אומר יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: